

Bygningsafgiften betales halvaarsvis bagud. Enten maa man gaa den Vej, eller ogsaa man maa regulere Forholdet paa den Maade, at man gaar til at lade Hartkornskatterne, eller rettere Landejendommsskatterne, blive betalte halvaarsvis bagud, saaledes som det nu sker af de bygningspligtige Ejendomme, og saa lade Forholdet vedblive uforandret for disse. En af de to Veje forekommer det mig, at man maa gaa, thi en Lovgivning, hvorved de bygningsafgiftspligtige Ejendomme blive helt fri for Statsskat i $\frac{1}{4}$ Aar, forekommer mig ikke rigtig.

Med Hensyn til Skattefriheden og Skatteafdraget, som findes omtalt i § 6, da nærer jeg Tvivl, om det virkelig er de rette Lejeindtægter, man her foreslaar at gaa ud fra henholdsvis paa Landet, i Byerne og i Kjøbenhavn. Jeg nærer Tvivl om det virkelig, naar man gaar til at fritage Beboelseshuse paa Landet, hvor hver enkelt Lejlighed ikke har større Værdi end 60 Kr. aarlig, er rigtigt at gaa til at fritage Lejligheder i Købstæderne til 120 Kr. og i Kjøbenhavn til 180 Kr. aarlig, og om det er rigtigt ikke blot at fritage saadanne Huse, hvor der kun er *een* Lejlighed, men endogsaa at fritage Bygninger, selv om de indeholde nok saa mange Lejligheder, og hvoraf der vel nok findes mange i Kjøbenhavn, Bygninger, som ere hele Kaserner, fuldstændig for Bygningsafgift eller rettere Ejendomsskyld, naar ingen af disse Lejligheder kan sættes til større Værdi end 180 Kr. aarlig. Om den Værdi, disse Lejligheder have, svarer til den Værdi, de Lejligheder have, der nu ere fri for Bygningsafgift, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Forholdet i alt Fald ikke er ganske det samme, som det Forhold, hvori man nu fritager for Bygningsafgift, henholdsvis paa Landet, i Byerne og i Kjøbenhavn. Da Forholdet nu er dette, at det er Fladeindholdet, man beregner efter, idet Lejligheder paa 80, 100 og 120 Kv.-Alen, henholdsvis paa Landet, i Byerne og i Kjøbenhavn, ere fritagne, har jeg nogen Tvivl om, hvorvidt man her har truffet det rette, men det kan jo blive Genstand for nærmere Undersøgelse. Jeg beder undskylde, at jeg endnu har en Bemærkning til § 2, og det er den, at jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler (Th. Larsen) i, at det ikke er rigtigt ved Ansættelsen af faste Ejendommers Værdi til Ejendomsskyld at medregne Besætning m. v. Det var Flertallet her i Salen ogsaa afgjort imod i Fjor, og det udtalte sig jo meget skarpt og bestemt imod

en saadan Beregningsmaade i den Betænkning, som blev afgivet om Landstingets Forslag. Man fandt det aldeles irrationelt at beregne de faste Ejendommers Værdi paa den Maade. Jeg har den samme Opfattelse endnu, og er saa meget mere enig med den sidste Taler i den Henseende, som det ikke blot er som Grundlag for Statsskatterne, at man vil regne Besættningens Værdi med, men ogsaa som Grundlag for Beskatningen af Ejendomme til Amts- og Sognekommuner. At Landejendomme saadan helt igennem skulle være beskattede af Besætning og Løsøre, medens andre faste Ejendomme ikke blive undergivne en tilsvarende Ekstrabeskatning, forekommer mig ikke rigtig.

I fjerde Stykke i § 6 staar der blandt andet, at „for Ejendomme paa Landet, til hvilke der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, foretages følgende Fradrag i Vurderingssummen osv.“ Det vil altsaa sige, at de Ejendomme, hvortil der ikke er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, faar ikke et tilsvarende Afdrag. Jeg er ikke vis paa, om der ikke, hvis Forslaget skulde beholde denne Affattelse, vil blive en Del Smaaejendomme paa Landet, som nu ikke ere undergivne Bygningsafgift, som ikke ville faa nogen Rabat i Skatten, men som det vistnok er billigt at give Rabat. Det er ogsaa et Spørgsmaal, der henstilles til nærmere Overvejelse.

Endelig er der i samme Paragraf, næstsidste Stykke fastsat, at den Rabat i Ejendomsskylden, som de Ejendomme, der nu have forholdsvist lidt Hartkorn, skulde have et vist Aaremaal, indtil 1930, kun skal gælde, saalænge Ejendommen ikke har skiftet Ejer eller er bleven udstykket. Jeg er heller ikke vis paa, at den Bestemmelse er helt ud heldig. Det forekommer mig, at den vistnok ogsaa bør gælde, naar Ejerskifte finder Sted, thi ellers bliver Følgen af den forhøjede Ejendomsskats Indførelse, at den nuværende Ejer faar en mindre Købesum for Ejendommen, og jeg synes, at han har et lige saa billigt Krav paa at blive værnet derimod som imod at svare en meget forøget Skat i et vist Aaremaal. Derimod erkender jeg at Forholdet bliver et helt andet, naar en Ejendom bliver udstykket, og særlig naar den bliver udstykket til Bebyggelse. Jeg har dog endnu en Bemærkning at gøre til § 2 sidste Stykke, som jeg glemte før. Det er den, at der staar, at naar en Ejendom er undergaaet en Værdiforringelse af „væsentligt Omfang“,